

คำนำ

การสวดมนต์ เป็นการเพิ่มพูนศรัทธา และอบรมจิตด้วยการระลึกถึงคุณพระรัตนตรัย อานุภาพของบทสวดมนต์ก็มีมาก รวมทั้งแม่เมตตาแก่สรรพสัตว์ทั้งหลายอันจะได้เป็นที่รักของมนุษย์และอมนุษย์ทั้งปวง มีจิตใจตั้งอยู่ในศีลในธรรม

ทาง “วัดจากแดง” ได้จัดกิจกรรมการสวดมนต์ยามเย็นทุกๆ วัน แก่ศรัทธาญาติโยมเป็นเวลานานมาแล้วจนถึงปัจจุบัน ช่วงนี้ประเทศไทยได้เกิดภัยแล้งทางวัดจึงได้รวบรวมข้อมูลในพระไตรปิฎก ที่มาในพระสูตรต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่องด้วยอันตรายอันเกิดจากฝนแล้ง มีทุพภิกขภัย อดนุสสภัย โรคภัย เป็นต้น ได้จัดทำเป็นหนังสือเล่มเล็กไว้แจกเป็นธรรมทานเพื่อเพิ่มพูนปัญญา นำไปประพฤติปฏิบัติ ดั่งนั้นทางวัดได้จัดกิจกรรมบรรยายเรื่อง “ สู้ภัยแล้งตามแนววิถีพุทธ ” โดยพระมหาประนอม ธมมาลงกาโร, อีกพร้อมทั้งคณะสงฆ์นำคณะญาติโยมสวดมนต์ด้วย “บทสวดขจัดภัย สู้ภัยแล้งวิถีพุทธ” เล่มที่แจกนี้ เป็นภาคส่วนของวัดจากแดงที่ได้ตระหนักถึงภัย, ณ โอกาสนี้ จึงขอเรียนเชิญเจริญพร ภาคส่วนประชาชนมาร่วมสู้ภัยแล้งกับทางวัดขจัดภัยอันตรายต่างๆกันเถิด

วันอาทิตย์ที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๙ จึงขอเรียนเชิญเจริญพรมาร่วมกิจกรรมลงมือปฏิบัติกร เพื่อสู้ภัยแล้ง ณ วัดจากแดง ต.ทรงคนอง อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ ตั้งแต่ ๙ โมงเช้า ถึงบ่าย ๓ โมงสี่ต่อไป

พระมหาประนอม ธมมาลงกาโร

(รองเจ้าอาวาสวัดจากแดง)

ปฏิบัติหน้าที่แทนเจ้าอาวาส

อานภาพพระรัตนตรัย (ขจิตภัย ๓ ประการ)

นะโม ตัสสะ ภาวะวะโต อระระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ. (ว่า ๓ ทน)

พุทฺธัง สรรระณัง คัจฉามิ

ธัมมัง สรรระณัง คัจฉามิ

สังฆัง สรรระณัง คัจฉามิ

พุทฺธิยัมปิ พุทฺธัง สรรระณัง คัจฉามิ

พุทฺธิยัมปิ ธัมมัง สรรระณัง คัจฉามิ

พุทฺธิยัมปิ สังฆัง สรรระณัง คัจฉามิ

ตตะติยัมปิ พุทฺธัง สรรระณัง คัจฉามิ

ตตะติยัมปิ ธัมมัง สรรระณัง คัจฉามิ

ตตะติยัมปิ สังฆัง สรรระณัง คัจฉามิ.

บทสรรเสริญ พระพุทธคุณ

อิติปิ โส ภาวะวา อระระหัง, สัมมาสัมพุทธโ,

วิชาจะระณะสัมปโน, สุคะโต, โลกะวิทู,

อะนุตตะโร ปุริสะธัมมะสาระถิ,

สัตถา เทวะมนุสสานัง, พุทฺโธ, ภาวะวาติ.

บทสรรเสริญ พระธรรมคุณ

สุวากขาโต ภาคะวา ัมโม.
 สันทิฏฐิโก, อะกาลิโก, เอหิปัสสิโก, โอปะนะยิโก,
 ปัจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ.

บทสรรเสริญ พระสังฆคุณ

สุปะฏิปันโน ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ.
 อุกุปะฏิปันโน ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ.
 ญายะปะฏิปันโน ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ.
 สามิจิปะฏิปันโน ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ.
 ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัญญะ ปุริสะปุคคะลา,
 เอสะ ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ.
 อาหุเนยโย, ปาหุเนยโย, ทักขิณเยโย,
 อัญชะลิกระระนีโย, อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ.

สัมพุทเธ อัญญะวิสัยจะ	ทวาทะสัยจะ สะหัสสะเก
ปัญญาสะตะสะหัสสานิ	นะ मामิ สิริสะสา อะหัง
เตสัง ัมมัญจะ สังฆัญจะ	อาทะเรนะ นะ मामิหัง
นะมะการานุกาเวนะ	หันทวา สัพเพ อุปีททะเว
อะเนกา อันตะรายาปี	วินัสสันตุ อะเสสะโต.

สัมพุทเธ ปัญจะปัญญาสัจจะ	จะตุวิสะตีสะหัสสะเก
ทะสะตะตะสะหัสสถานิ	นะมามิ สิริสะธา อะหัง
เตสัง รัมมัญจะ สังขัญจะ	อาทะเรนะ นะมามิหัง
นะมะการานุกาเวนะ หันตวา	สัพเพ อุปัททะเว
อะเนกา อันตะรายาปิ	วินัสสันตุ อะเสสะโต.
สัมพุทเธ นะวุตตะระสะเต	อัญฐะจัตตาฬีสะสะหัสสะเก
วิสะตีสะตะสะหัสสถานิ	นะมามิ สิริสะธา อะหัง
เตสัง รัมมัญจะ สังขัญจะ	อาทะเรนะ นะมามิหัง
นะมะการานุกาเวนะ	หันตวา สัพเพ อุปัททะเว
อะเนกา อันตะรายาปิ	วินัสสันตุ อะเสสะโต.

ระตะนะสูตตัง

๑. ยานีระ ภูตานิ สะมาคะตานิ
 ภูมมานิ วา ยานิ วะ อันตะลิกเข
 สัพเพวะ ภูตา สุขะนา ภาวันตุ
 อะโถปิ สักกัจจัง สุขันตุ ภาสิตัง.
๒. ตัสสุมา หิ ภูตา นิสาเมถะ สัพเพ
 เมตตัง กะโรถะ มานุสิยา ปะชายะ
 ทิวา จะ รัตโต จะ หารันติ เย พะลิง
 ตัสสุมา หิ เน รักขะถะ อัปปะมัตตา.

๓. ยังกิณฺจ วิตตัง อิธะ วา หุรังฺ วา
 สักเคสุ วา ยัง ระตะนัง ปะณีตัง
 นะ โน สมะมัง อตฺถิ ตะถาคะเตนะ
 อิทัมปิ พุทฺเธ ระตะนัง ปะณีตัง
 เอเตนะ สัจเจนะ สุวตฺถิ โหตุ.
๔. ขะยังฺ วิราคัง อมะตัง ปะณีตัง
 ยะทังคะคา สักยะมุณี สะมาหิโต
 นะ เตนะ ธัมเมนะ สมะตฺถิ กิณฺจ
 อิทัมปิ ธัมเม ระตะนัง ปะณีตัง
 เอเตนะ สัจเจนะ สุวตฺถิ โหตุ.
๕. ยัมพุทฺธะเสฏฺโฐ ปะริวัณณะยิ สุจิง
 สะมาธิมานันตะริกัณฺเฑมาหุ
 สะมาธินา เตนะ สะโม นะ วิชชะติ
 อิทัมปิ ธัมเม ระตะนัง ปะณีตัง
 เอเตนะ สัจเจนะ สุวตฺถิ โหตุ.
๖. เย ปุคคะลา อัญฺฐะ สะตัง ปะสัตฺถา
 จิตฺตาริ เอตานิ ยุคานิ โหนติ
 เต ทักขิณฺเยะยา สุคะตัสสะ สาวะกา
 เอเตสุ ทินนานิ มะหัพพะลानी

อิหัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ.

๗. เย สุปะยุดตา มะนะสา ทัพเพนะ
นิกกามิโน โคตะมะสาสะนัมหิ
เต ปัตติปัตตา อะมะตัง วิคัยหะ
ลัทธา มุธา นิพพุติง ภูญชะมานา
อิหัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ.

๘. ยะถินทะซีโล ปะฐะวิสสิโต สिया
จะตุพภิ วาเตภิ อะสัมปะกัมปิโย
ตะถุปะมัง สัปปุริสัง ะทามิ
โย อะริยะสัจจานิ อะเวจจะ ปัสสะติ
อิหัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ.

๙. เย อะริยะสัจจานิ วิภาวะยันติ
คัมภีระปัญญะนะ สุเทสิตานิ
กิญจาปิ เต โหนติ ภูสัง ปะมัตตา
นะ เต ภาวัง อัญญะมะมาทียันติ

อิหัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ.

๑๐. สะหาวัสสะ ทัสสะนะสัมปะทาเย
ตะยัสสุ อัมมา ชะหิตา ภาวันติ
สัฏกกายะทีฏฐฐิ วิจิกิจฉัตถุจะ
สีลัพะพะตัง วาปิ ยะทัตถิ กิณฺณจิ.

๑๑. จะตฺฐะปาเยหิ จะ วิปะมุตโต
ฉัจจาภิสฺซานานิ อะภัพะพะ กาทุง
อิหัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ.

๑๒. กิณฺณจาปิ โส กัมมะ กะโรติ ปาปะกัง
กาเยนะ วาจา อุทะ เจตะสา วา
อะภัพะพะ โส ตัสสะ ปะฏิจฉะทาเย
อะภัพะพะตา ทีฏฐฐะปะทัตตะ วุตตา
อิหัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ.

๑๓. ะนัปปะคฺคุมเพ ยะถะ ผุสสิตักเค
คิมหานะมาเส ปะฐุมมัสมิง คิมเห

ตะถุปะมัง ฐัมมะวะรัง อะเทสะยิ
นิพพานะคามิง ประระมัง หิตายะ
อิหัมปิ พุทธะ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ.

๑๔. ะโร ะรณฺญญ ะระโท ะระทาหะโร
อะนุตตะโร ฐัมมะวะรัง อะเทสะยิ
อิหัมปิ พุทธะ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ.

๑๕. ชีณัง ปุราณัง นะวะ นัตถิ สัมภะวัง
วิรัตตะจิตตายะติเก ะวะสุมิง
เต ชีณะพีชา อะวิรุฬหิฉันทา
นิพพันติ ธีรา ยะถายัง ปะทีโป
อิหัมปิ สัจเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ.

๑๖. ยานีระ ภูตานิ สะมาคะตานิ
ภุมมานิ วา ยานิ ะ อันตะลิกเข
ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปุชิตัง
พุทฺธัง นะมัสสามะ สุวัตถิ โหตุ.

๑๗. ยานีระ ภูตานิ สะมาคะตานิ
 ภูมมานิ วา ยานิ วะ อันตะลิกเข
 ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปุชิตัง
 ธัมมัง นะมัสสามะ สุวัตถิ โหตุ.

๑๘. ยานีระ ภูตานิ สะมาคะตานิ
 ภูมมานิ วา ยานิ วะ อันตะลิกเข
 ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปุชิตัง
 สังฆัง นะมัสสามะ สุวัตถิ โหตุ.

ระตะนะสุตตัง นัจจิตัง.

มัจฉะราชาชะจะรียา

(คาถาขอฝน)

ปุณะปะรัง ยะทา โหมิ	มัจฉะราชา มะหาสะเร
อุณฺเห สุริยะสันตาเป	สะเร อุทะกััง ชียะละ.
ตะโต กากา จะ คิชมา จะ	กัังกา กุลาละเสนะกา
ภักกะยันติ ทิวารัตตัง	มัจฉะ อุปะนิสีทิยะ.
เอวัง จินเตสะหัง ตัตถะ	สะหะ ญาตีหิ ปีฬิโต

เณระ นุ โข อฺปาเยนะ
วิจินตะยิตฺวา ธัมมัตถัง
สะเจ สฺฐิตฺวา ปะโมเจสิง
อะนุสสะริตฺวา สะตัง ธัมมัง
อะกาสิ สัจจะกิริยัยัง
ยะโต สรรามิ อตฺตตานัง
นาภิชานามิ สัจฺจิจจะ
เอเตนะ สัจจะวักขะนะ
อะภิตถะนายะ ปัชชุนนะ
กาแกง โสกาเยะ รันเธหิ
สะหะ กะเต สัจจะวะเร
ถะลัง นินนัถฺจะ ปุเรนโต
เอวะรูปัง สัจจะวะรัง
วัสสาเปสิง มะหาเมฆัง
สัจเจนะ เม สะโม นัตถิ

ญาตี ทุกขา ปะโมจะเย.
สัจจัง อัททะสะะ ปัสสะยัง
ญาตีนัง ตัง อะตฺถิกขะยัง.
ปะระมัตถัง วิจินตะยัง
ยัง โลกเก ฐวะสัสสะตัง.
ยะโต ปัตโตสมิ วิญญุตัง
เอกะปาณัมปิ หิงสิตัง.
ปัชชุนโน อะภิวัสสะตุ
นิจิง กากัสสะ นาสะยะ
มัจเจ โสกา ปะโมจะยะ.
ปัชชุนโน อะภิคักขิยะ
ขะเณนะ อะภิวัสสะถะ.
กัตฺวา วีริยะมุตตะมัง
สัจจะเตชะพะลัสสิโต
เอสา เม สัจจะปาระมีติ.

มัจฉะราชะจะรียัง ทะสะมัง.

ปัตตทานะคาถา

ยา เทวะตา สันติ วิหาระวาสิณี, ภูเป ฆะเร โพธิฆะเร ตะหิง ตะหิง,
 เทพยดาเหล่าใด มีปกติอยู่ในวิหาร, สถิตอยู่ที่เรือนพระสฤป
 ที่เรือนโพธิ์ในที่นั้น ๆ,

ตา ธัมมะทานณะ ภาวันตุ ปุชิตา, โสตถึง กะโรนเตระ วิหาระมัญฑะเล,
 เทพยดาเหล่านั้น เป็นผู้อันเราทั้งหลายบูชาแล้ว ด้วยธรรมทาน,
 ขอจงกระทำความสวัสดิ์ ความเจริญในวิหารมณฑลนี้,

เถรา จะ มัชฌา นวะระกา จะ ภิกขะโว, สารามิกา ทานะปะตี อุปาสะกา,
 พระภิกษุทั้งหลายที่เป็นเถระก็ดี ที่เป็นมัชฌิมะก็ดี ที่เป็นนวกะก็ดี,
 อุบาสกอุบาสิกาทั้งหลายผู้เป็นทานบดีก็ดี พร้อมด้วยอารามิกชนก็ดี,

คามา จะ เทสา นิคะมา จะ อิสสะรา, สัปปาณะภูตา สุชิตา ภาวันตุ เต,
 ชนทั้งหลายที่เป็นชาวบ้านก็ดี ที่เป็นชาวเมืองก็ดี ที่เป็นชาวนิคมกั
 ดี ที่เป็นอิสสรชนก็ดี, ขอชนทั้งหลายเหล่านั้น จงเป็นผู้ถึงซึ่งความสุขเถิด,

ชะลาพุชา เยปิ จะ อัญฑะสัมภะวา, สังเสทชะตา อะณะโวปะปาติกา,
 สัตว์ทั้งหลายที่เป็นชะลาพุชะกำเนิดก็ดี ที่เป็นอัญฑชะกำเนิดก็ดี,
 ที่เป็นสังเสทชะกำเนิดก็ดี ที่เป็นโอปะปาติกะกำเนิดก็ดี,

นียยานิกัง ธัมมะวะรัง ปะฏิจจะ เต, สัฟเพปิ ทุกข์สสะ กะโรนตุ สังขะยัง.
 สัตว์เหล่านั้นแม้ทั้งปวง อาศัยพระธรรมอันประเสริฐ อันเป็น

นียยานิกรรม, นำออกจากสังสารแล้ว จงกระทำความสิ้นไปแห่งทุกข์เกิด,

ฐาตุ จิรัง สะตัง ธัมโม ธัมมัทธะรา จะ ปุคคะลา

ขอธรรมของสัตบุรุษทั้งหลายและบุคคลทั้งหลายผู้ทรงธรรมจงดำรง
อยู่สิ้นกาลนาน,

สังโฆ โทตุ สะมัคโค วั อตถายะ จะ หิตายะ จะ

ขอพระสงฆ์จงเป็นผู้พร้อมเพรียงกันทีเดียว เพื่อประโยชน์และ
เกื้อกูลเกิด,

อัมเห รักขะตุ สัทธัมโม สัพเพปิ ธัมมะจารีโน

ขอพระสัทธรรมจงรักษาเราทั้งหลายและผู้ประพฤติธรรมแม้ทั้งปวง,

วุทตัง สัมปาปุณเณยยามะ ธัมเม อะริยัปปะเวทิตะ.

ขอเราทั้งหลายพึงถึงพร้อมซึ่งความเจริญในธรรม ที่พระอริยเจ้า
ประกาศไว้แล้ว,

ปะสันนา โหนตุ สัพเพปิ ปาณินโน พุทธะสาสะเน

ขอสัตว์มีชีวิตแม้ทั้งปวง จงเป็นผู้เลื่อมใสในพระพุทธศาสนา,

สัมมา ธารัง ปะเวจฉันโต กालะ เทโว ปะวัสสะตุ

ขอฝนจงตกต้องตามฤดูกาล ขอสายธารหลั่งไหลไปโดยชอบ,

วุทตัมภาวายะ สัตตานิัง สะมิทัง เนตุ เมทะนิง

จงนำความสำเร็จมาสู่พื้นปฐพี เพื่อความเจริญแก่สัตว์ทั้งหลาย,

มาตา ปิตา จะ อัคระซัง นิจัจัง รักขันติ ปุตตะกัง
 มารดาและบิดาย่อมรักษาบุตรน้อย ผู้เกิดในตนเป็นนิത്യฉันใด,

เอวัง รัมเมนะ ราชาโน ปะซัง รักขันตุ สัพพะทา.

ขอพระราชาจงปกครองประชาชนโดยชอบธรรม ในกาลทุกเมื่อ
 ฉัन्नัณเกิด.

บทแผ่เมตตา

สัพเพ สัตตา, สัพเพ ปาณา, สัพเพ ภูตา, สัพเพ ปุคคะลา,
 สัพเพ อัตตะภาวะปะริยาปันนา, สัพพา อิตถิโย, สัพเพ ปุริสา,
 สัพเพ อะริยา, สัพเพ อะนะริยา, สัพเพ เทวา, สัพเพ มะนุสสา,
 สัพเพ วินิปาติกา,

อะเวรา โหนตุ, อัปปยาปัชฌา โหนตุ, อะนีฆา โหนตุ,
 สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ, ทุกขา มุจจันตุ,
 ยะถาลัทธะสัมปัตติโต มาวิคัจฉันตุ, กัมมัสสะกา.

ขอสัตว์ทั้งหลายทั้งปวง, ขอปาณะทั้งหลายทั้งปวง, ขอภูตทั้งหลายทั้งปวง,
 ขอบุคคลทั้งหลายทั้งปวง, ขอผู้นั่งอยู่ในอัทภาพทั้งหลายทั้งปวง, ขอสตรี
 ทั้งหลายทั้งปวง, ขอบุรุษทั้งหลายทั้งปวง, ขออริยชนทั้งหลายทั้งปวง,

ขออนริยชนทั้งหลายทั้งปวง, ขอเทพทั้งหลายทั้งปวง, ขอมนุษย์ทั้งหลาย
ทั้งปวง, ขอวินิปาติกะทั้งหลายทั้งปวง,

จงเป็นผู้ไม่มีเวร, จงเป็นผู้ไม่เบียดเบียน, ไม่มีความทุกข์ใจ ไม่มีความทุกข์
กาย, มีความสุขสบาย รักษาตนอยู่เกิด, ขอจงพ้นจากความทุกข์, อย่าได้
ไปปราศจาก สมบัติที่ได้รับแล้ว, ขอจงเป็นผู้มีกรรมเป็นของตนเกิด.

ปุรัตติมาเย ทิสายะ, ปัจฉิมาเย ทิสายะ, อุตตะรายะ ทิสายะ,
ทักขิณายะ ทิสายะ, ปุรัตติมาเย อะนุทิสายะ, ปัจฉิมาเย อะนุทิสายะ
อุตตะรายะ อะนุทิสายะ, ทักขิณายะ อะนุทิสายะ,
เหมฐฐิมาเย ทิสายะ, อุปะริมาเย ทิสายะ.

ในทิศตะวันออก, ในทิศตะวันตก, ในทิศเหนือ, ในทิศใต้, ในทิศเฉียงตะ
ตะวันออกเฉียงใต้, ในทิศตะวันตกเฉียงเหนือ, ในทิศตะวันออกเฉียงเหนือ,
ในทิศตะวันตกเฉียงใต้, ในทิศเบื้องล่าง, ในทิศเบื้องบน

สัพเพ สัตตา, สัพเพ ปาณา, สัพเพ ภูตา, สัพเพ ปุคคะลา,
สัพเพ อัตตะภาวะะปะริยาปันนา, สัพพา อิตถิโย, สัพเพ ปุริสา,
สัพเพ อะริยา, สัพเพ อะนะริยา, สัพเพ เทวา, สัพเพ มะนุสสา,
สัพเพ วินิปาติกา,

อะเวรา โหนตุ, อัพยาปัชฌา โหนตุ, อะนีฆา โหนตุ,
สุชี อัตตานัง ปะริหะรันตุ, ทุกขา มุจจันตุ,

ยะถาลัทธะสัมปัตติโต มาวิคัจฉันตุ, กัมมัตสะกา.

ขอสัตว์ทั้งหลายทั้งปวง, ขอปาณะทั้งหลายทั้งปวง, ขอภูตทั้งหลายทั้งปวง,
 ขอบุคคลทั้งหลายทั้งปวง, ขอผู้เนื่องอยู่ในอัทธภาพทั้งหลายทั้งปวง, ขอสตรี
 ทั้งหลายทั้งปวง, ขอบุรุษทั้งหลายทั้งปวง, ขออริยชนทั้งหลายทั้งปวง,
 ขออนริยชนทั้งหลายทั้งปวง, ขอเทพทั้งหลายทั้งปวง, ขอมนุษย์ทั้งหลาย
 ทั้งปวง, ขอวินิปาติกะทั้งหลายทั้งปวง,

จงเป็นผู้ไม่มีเวร, จงเป็นผู้ไม่เบียดเบียน, ไม่มีความทุกข์ใจ ไม่มีความทุกข์
 กาย, มีความสุขสบาย รักษาตนอยู่เถิด, ขอจงพ้นจากความทุกข์, อย่าได้
 ไปปราศจาก สมบัติที่ได้รับแล้ว, ขอจงเป็นผู้มีกรรมเป็นของตนเถิด.

**อุทธัง ยาวะ ภาวะ ภาวคคา จะ อะโร ยาวะ อะวีจิโต,
 สะมันตา จักกะวาเสสุ, เย สัตตา ปะณะวีจะรา,
 อพยยาปัชฌา นิเวรา จะ นิททุกขา จานุปปัททวา.**

ในจักรวาลทั้งหลายโดยรอบ, เบื้องล่างตั้งแต่อเวจีมหานรกขึ้นไป เบื้องบน
 ตั้งแต่ภวคคภูมิลงมา, ขอสัตว์ทั้งหลาย “ที่เที่ยวไปบนแผ่นดิน”,
 จงไม่มีความทุกข์ใจ ไม่มีเวรภัย ไม่มีทุกข์ ไม่มีอุปัทวะ.

**อุทธัง ยาวะ ภาวะ ภาวคคา จะ อะโร ยาวะ อะวีจิโต,
 สะมันตา จักกะวาเสสุ, เย สัตตา อุทะเกจะรา,
 อพยยาปัชฌา นิเวรา จะ นิททุกขา จานุปปัททวา.**

ในจักรวาลทั้งหลายโดยรอบ, เบื้องล่างตั้งแต่อเวจีมหานรกขึ้นไป เบื้องบน ตั้งแต่ภวคคภูมิลงมา, ขอสัตว์ทั้งหลาย “ที่เกี่ยวไปบนน้ำ”,
จงไม่มีความทุกข์ใจ ไม่มีเวรภัย ไม่มีทุกข์ ไม่มีอุปัทวะ.

อุทธัง ยาวะ ภะวัคคา จะ อะโร ยาวะ อะวีจิต,
สะมันตา จักกะวาเสสุ เย สัตตา อากาเสจะรา,
อัปปาปัชฌา นิเวรา จะ นิตทุกขา จานุปปิตทหะวา.

ในจักรวาลทั้งหลายโดยรอบ, เบื้องล่างตั้งแต่อเวจีมหานรกขึ้นไป เบื้องบน ตั้งแต่ภวคคภูมิลงมา, ขอสัตว์ทั้งหลาย “ที่เกี่ยวไปในอากาศ”,
จงไม่มีความทุกข์ใจ ไม่มีเวรภัย ไม่มีทุกข์ ไม่มีอุปัทวะ.

ยัง ปัตตัง กุสะลัง ตัสสะ อานุกาเวนะ ปาณินโน,
สัพเพ สัทธัมมะราชัสสะ ญัตวา รัมมัง สุขาวะหัง,
ปาปุณันตุ วิสุทธายะ สุขายะ ปะฏิปัตติยา อะโสกะมะนุปายาสัง
นิพพานะสุขะมุตตะมัง.

ด้วยอานุกาพแห่งกุศลที่ข้าพเจ้าได้กระทำแล้ว,
ขอสัตว์ทั้งหลายทั้งปวง จงรู้พระสัทธรรมอันนำมาซึ่งความสุขแล้ว,
ได้บรรลุนิพพานสุขอันยอดเยี่ยม อันปราศจากความโศก ไม่มีอุปายาส
ด้วยมัชฌิมาปฏิบัติพาอันสะดวงบริสุทธิ.

จिरัง ตัญฐะตุ สัทธัมโม ธัมเม โหนตุ สะการะวา
 สัพเพปิ สัตตา กาเลนะ สัมมา เทโว ปะวัสสะตุ.

ขอพระสัทธรรม จงตั้งมั่นสิ้นกาลนาน ขอสัตว์ทั้งหลายแม้ทั้งปวง จงมี
 ความเคารพในพระสัทธรรม ขอฝนจงตกถูกต้องตามฤดูกาล,

ยะถา รักขิงสุ โปราณา สุราชาโน ตะเถวิมัง,
 ราชา รักขะตุ ธัมเมนะ อัตตะโนวะ ปะชัง ปะชัง.

ขอพระราชารักษาประชาชนโดยธรรม ดุจพระโอรสของพระองค์,
 เหมือนพระราชาโพธิสัตว์ที่ดั่งามทั้งหลายในกาลก่อน ปกครองประชาชน
 โดยธรรมฉะนั้น.
